

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 211.995 van 14 maart 2011  
in de zaak A. 197.955/X-14.626.**

In zake :        1. de n.v. GEYSEN HANDELSONDERNEMING  
                    2. de n.v. VEJOPIROX  
                    bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                    advocaat Cies Gysen  
                    kantoor houdend te 2800 MECHELEN  
                    Antwerpsesteenweg 16-18  
                    bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse  
regering  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Sven Vernaillen  
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN  
Mechelsesteenweg 27  
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de n.v. VIA-INVEST VLAANDEREN  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Els Empereur  
kantoor houdend te 2600 BERCHEM  
Uitbreidingstraat 2  
bij wie woonplaats wordt gekozen  
en  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Barteld Schutyser  
kantoor houdend te 1050 BRUSSEL  
Louizalaan 106

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1.                De vordering, ingesteld op 15 oktober 2010, strekt tot de  
schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 11 maart 2010 van de  
Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken waarbij “voor de

verwerving van onroerende goederen gelegen te Westerlo machtiging tot onteigening wordt verleend in toepassing van de spoedprocedure met het oog op de realisatie van de Kempische Noord-Zuidverbinding”, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 april 2010.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdts heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 februari 2011.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Cies Gysen, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Yves Loix, die loco advocaat Sven Vernaillen verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Els Empereur, die loco verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Tussenkoms*

3. Met een op 16 december 2010 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de n.v. VIA-INVEST VLAANDEREN om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

### *IV. Feiten*

4. Volgens de tabel der innemingen die hoort bij het onteigeningsplan zijn de verzoekende partijen eigenaars van percelen die zijn gelegen aan de Snelwegstraat 1A te Westerlo en die kadastraal bekend zijn onder sectie C, nrs. 224/g en 169/h. Het betreft de innemingen nrs. 50 en 53.

Op deze percelen exploiteert de eerste verzoekende partij een bedrijf dat gespecialiseerd is in industrieel onderhoud en machinebouw.

5. De bestreden onteigeningsmachtiging kadert in de realisatie van de Kempense Noord-Zuid verbinding. Volgens de aanhef van het bestreden besluit zijn de onteigeningen nodig voor de herinrichting van de N19 tussen de A13 en de grens Geel te Westerlo Oevel. De geplande onteigening moet de heraanleg van het op- en afrittencomplex te “Geel-West” mogelijk maken.

6. Voor de module 2 van de Kempense Noord-Zuid verbinding is de startnota “realisatie van de Kempense Noord-Zuid als primaire weg II tussen Kasterlee en Geel” opgemaakt.

7. Voor de realisatie van de Kempense Noord-Zuid verbinding is ook de projectnota “aanpassen van het complex 23 ‘Geel West’ op de E 313” opgemaakt. Deze nota is op 17 april 2008 definitief conform verklaard door de provinciale auditcommissie Antwerpen.

8. Met een brief van 24 april 2009 maakt het afdelingshoofd Wegen en Verkeer Antwerpen het onteigeningsdossier over aan de administrateur-generaal van de afdeling Planning en Coördinatie.

9. In navolging van het gunstige advies van de inspectie van Financiën, verleent de Vlaamse minister bevoegd voor Begroting op 25 januari 2010 zijn begrotingsakkoord voor de betrokken onteigeningen.

10. Bij het bestreden besluit van 11 maart 2010 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken betreffende onteigeningen ten algemenen nutte wordt bepaald dat voor de herinrichting van de N19 de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Westerlo die geel zijn ingekleurd op het bijgaande plan in bezit worden genomen en dat deze goederen worden onteigend overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemenen nutte.

#### *V. Ontvankelijkheid van de vordering*

11. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

#### *VI. Onderzoek van de vordering*

12. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

### *Moeilijk te herstellen ernstig nadeel*

#### *Uiteenzetting door de verzoekende partijen*

13.1. Met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel poneren de verzoekende partijen dat het bestreden besluit het voortbestaan van hun onderneming in die mate belemmert dat zelfs een faillissement dreigt. Hiertoe voeren ze aan wat volgt.

Door de onteigening van een aanzienlijk stuk aan de voorkant (noordkant) van het bedrijf, wat in hoofdzaak de integrale parking vooraan behelst, zal een bijkomende investering noodzakelijk zijn om de toegang tot het gebouw te verzekeren. Zo zullen het onthaal en het administratieve gedeelte naar de zuidkant langs de Van Doornelaan moeten worden verplaatst.

Het cliënteel zal een omweg moeten maken door de verplaatsing van de toegangsweg naar de achterzijde van het gebouw.

Een geplande rotonde met een hoogte die meer dan zeven meter afwijkt van het huidige maaiveld zal tot gevolg hebben dat het huidige administratieve gebouw van de firma met zijn aantrekkelijke voorgevel, die langs de Snelwegstraat het commerciële uithangbord is van de onderneming, zijn waarde zal verliezen. Ook zal het potentieel cliënteel niet meer kunnen worden aangetrokken door het uithangbord dat zich langs de Snelwegstraat bevindt aangezien het bedrijf enkel nog te bereiken zal zijn langs de Van Doornelaan.

Door de onteigening van een groot gedeelte aan de westzijde van het terrein zal de door de verzoekende partijen voorziene uitbreiding van de parking niet mogelijk zijn, terwijl die bijkomende parking bedoeld was voor de uitbreiding van de tewerkstelling en vooral voor de ontvangst van het technisch personeel, de docenten en de cursisten die de seminars zullen komen bijwonen. Om de leefbaarheid van het bedrijf te behouden zouden in totaal 80 parkeerplaatsen noodzakelijk zijn (10 voor de bezoekers, 20 voor de

administratie, 20 voor het technisch personeel en 30 voor de docenten en cursisten voor de technische opleidingen).

Ingevolge een gebrek aan verdere uitbreidingsmogelijkheden is een concurrentiële exploitatie op termijn niet meer realistisch. De nadelen van de onmogelijkheid om verder uit te breiden kunnen niet worden gecompenseerd door een eventuele voorafgaande schadeloosstelling.

De markpositie van de verzoekende partijen wordt teniet gedaan ten voordele van anderen. Dit kan onmogelijk worden opgevangen omdat de site in kwestie de enige locatie is waar de verzoekende partijen exploiteren.

Het industriepand zal economisch waardeloos en onverkoopbaar worden. Dergelijk financieel verlies is in deze economisch moeilijke tijden niet draagbaar voor de verzoekende partijen.

Een stopzetting van de exploitatie zou naast het verlies van alle cliënteel, marktaandeel en reputatie, neerkomen op het verlies van alle jaarlijkse inkomsten.

13.2. Voorts betogen de verzoekende partijen dat tijdens de werken de stabiliteit van de gebouwen niet gegarandeerd zal zijn, dat ze de voorwaarden van hun verkregen vergunningen niet zullen kunnen eerbiedigen, dat de ernst van het nadeel mede moet worden beoordeeld in functie van de graad van ernst en de aard van de ingeroepen middelen, en dat het ingeroepen nadeel niet zal kunnen worden hersteld door een na heel wat tijd uitgesproken annulatiearrest aangezien op korte termijn hun voortbestaan in het gedrang komt.

### *Beoordeling*

14. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

15. Het bestreden besluit heeft enkel de verklaring van openbaar nut van de verwerving van de betrokken gronden en de machtiging tot de onteigening met de mogelijke toepassing van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte tot voorwerp. De door de verzoekende partijen aangevoerde nadelen vinden derhalve hun rechtstreekse oorzaak niet in het bestreden besluit, maar in de onteigening van de betrokken innemingen. De verzoekende partijen zullen evenwel pas uit hun eigendom worden ontzet wanneer de vrederechter de

onteigening zal hebben toegestaan. De vrederechter kan die onteigening pas uitspreken en de provisionele vergoeding slechts bepalen nadat hij het bestreden besluit zowel op zijn interne, als op zijn externe wettigheid heeft getoetst. De verzoekende partijen zullen de wettigheidsbezwaren die zij nu aanvoeren nog kunnen doen gelden voor de vrederechter, die er uitspraak over zal moeten doen. De aangevoerde nadelen hebben aldus een hypothetisch en geen moeilijk te herstellen karakter in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

16. Uit het voorafgaande volgt dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

## **BESLISSING**

**1. Het verzoek van de n.v. VIA-INVEST VLAANDEREN tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.**

**2. De Raad van State verwerpt de vordering.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien maart 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| Roger Stevens,    | kamervoorzitter, |
| Johan Bovin,      | staatsraad,      |
| Jan Clement,      | staatsraad,      |
| bijgestaan door   |                  |
| Silvan De Clercq, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Silvan De Clercq**

**Roger Stevens**